

Begrundelse

Pernille Blach Hansen (S):

Vi har stillet den her forespørgsel, fordi vi synes, at der er et stort og presserende behov for en afklaring af regeringens uddannelsespolitik. Der er også behov for en mere principiel drøftelse om, hvad det egentlig er for en verden, regeringen uddanner til, og hvad det er for en type uddannelse, man ønsker i fremtiden.

For på den ene side har vi en statsminister, der til Folketingets åbning siger: Morgendagens udfordringer kræver, at vi forbedrer hele vores uddannelsessystem.

Og selv samme statsministeren fortsatte jo i samme dur på Venstres landsmøde, hvor han talte meget langt og meget længe om et førende videnssamfund og uddannelsernes betydning, dels af skåltalerne. Problemet er bare, at når man kigger på virkeligheden, så er festen for længst forbi, især for dem, der egentlig skulle have haft gavn af uddannelse.

For virkeligheden er jo, at der er kommet øget brugerbetaling på voksen/efteruddannelse, der er sparet på uddannelser generelt, der er sket nedskæringer på daghøjskoler og aftenskoler og Folkeuniversitet – og hvordan hænger alt det så sammen? Hvorfor er der den forskel mellem skåltalerne og virkeligheden? Hvad er det, regeringen vil? Hvorfor gør man ikke noget mere ambitiøst for reelt at nå målene, men fører i stedet en politik, der trækker i den stik modsatte retning?

Det er i den overordnede og meget principielle retning, vi gerne vil have diskussionen i dag former sig. Kort sagt, hvilken uddannelsesvision og hvilket uddannelsessyn har regeringen? Hvad er det, vi skal uddanne mennesker i Danmark til? Og hvorfor får vi i øjeblikket ikke flere muligheder for at uddanne os, men tværtimod en indskrænkning af mulighederne med de begrænsninger og besparelser, som regeringen har foretaget?

Kl. 14.45

Besvarelse

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Vi har i mange år brystet os af, at vi har et af verdens bedste uddannelsessystemer. Hvis man har lyttet lidt til signalerne fra verden omkring os, vil man imidlertid vide, at billedet desværre

ikke holder, og at billedet derfor ikke er helt så rosenrødt, som vi kunne håbe på.

Målsætningen for regeringens politik de sidste 3 år har derfor været at reformere det danske uddannelsessystem, så vi igen kan stå mål med de bedste i verden. Visionen i bedre uddannelser er et fleksibelt uddannelsessystem med uddannelsesstilbud på et højt fagligt niveau og med brugeren i centrum. Det er forudsætningen for, at Danmark kan konkurrere på kompetencer, og at uddannelsessystemet samtidig kan bidrage til at bryde den negative sociale arv.

Det kræver imidlertid en helt bevidst uddannelsespolitisk strategi og prioritering. Denne regering har haft evnen og viljen til at føre en sådan strategi ud i livet. Regeringen har gennemført omfattende og tiltrængte reformer af folkeskolen, de gymnasiale uddannelser, erhvervsuddannelserne og voksen- og efteruddannelsesområdet – alle med faglighed i centrum.

Det har desværre løbende vist sig, at dette helt indlysende fokus på faglighed er nødvendigt. Så sent som i går har PISA offentliggjort en ny måling af folkeskolens elevers faglige resultater. Resultaterne er ikke specielt opmuntrende for Danmark. I læsning klarer danske elever sig ikke tilfredsstillende. Antallet af rigtig dårlige læsere er godt nok formindsket en smule fra 18 pct. til 16,5 pct., men det er fortsat hver sjette unge, der forlader skolen uden nødvendige læsefærdigheder.

Samtidig er gruppen af rigtig dygtige læsere fortsat ikke ret stor, hvis vi sammenligner os med andre lande. Her er andelen faldet, nemlig fra ca. 8 pct. til nu ca. 5 pct. De unge, der er med i undersøgelsen, kom i skole i 1994-95. På det tidspunkt var opmærksomheden på læsning i top i kølvandet på den første internationale læseundersøgelse.

Danmarks Lærerforening fremlagde for nylig en undersøgelse, der fremhævede, at ca. 80 pct. af kommunerne og ca. 83 pct. af skolerne havde iværksat læseinitiativer. Det tror jeg gerne, men jeg må desværre konstatere, at der skal meget mere til end det, der er sket indtil nu.

I naturfag er resultaterne også klart utilfredsstillende. Danmark ligger markant under OECD-gennemsnittet og er dårligst i Norden. I matematik ligger Danmark over OECD-gennemsnittet og på niveau med den seneste måling. Norge og Sverige klarer sig dårligere, men Finland klarer sig meget bedre. Vi har endvidere en gruppe unge, der ikke er ret gode; det drejer